

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 409/2024
22.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, др Илије Зиндовића, Гордане Комненић и Зоран Хацић, чланова већа, у парници тужиоца Привредног друшта „Миранко“ ДОО са седиштем у Крушевцу, чији је пуномоћник Дејан Обреновић, адвокат из ..., против туженог АА из ..., чији је пуномоћник Марија Зурак, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 408/23 од 13.07.2023. године, у седници одржаној 22.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 408/23 од 13.07.2023. године, као о изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 408/23 од 13.07.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П 4186/20 од 14.09.2022. године, ставом првим изреке, дозвољено је објективно преиначење тужбе и тужбеног захтева садржано у поднеску од 06.07.2021. године. Ставом другим изреке, укинута је решење о извршењу на основу веродостојне исправе јавног извршитеља Младена Пецеља из ... Иивк 176/2019 од 19.05.2019. године у целости. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга за испоручену топлотну енергију за период од априла 2018. године до марта 2019. године исплати укупан износ од 51.538,60 динара са законском затезном каматом од доспелости сваког појединачног износа па до исплате, како је то ближе наведено у овом ставу изреке. Ставом четвртим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова извршног и парничног поступка исплати износ од 77.651,47 динара са законском затезном каматом почев од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 408/23 од 13.07.2023. године, одбијена је, као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености и основаности ревизије туженог на основу члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 ... 10/23) и члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као о изузетно дозвољеној. Правноснажном пресудом обавезан је тужени да тужиоцу на име дуга за испоручену топлотну енергију за период од априла 2018. године до марта 2019. године исплати укупан износ од 51.738,60 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене новчане износе од доспелости сваог износа до исплате, применом члана 33. и 35. Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом града Крушевца од 26.12.2011. године („Службени лист града Крушевца“, број 6 од 27.12.2011. године). С обзиром на то да плаћање накнаде за комуналне услуге и примена наведене Одлуке о условима и начину снабдевања топлотном енергијом града Крушевца од 26.12.2011. године и члана 312. Закона о облигационим односима није спорно у судској пракси, нити захтева ново тумачење права, то не постоји потреба да се размотре правна питања од општег интереса, правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе и ново тумачење права, имајући у виду врсту спора, садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које су нижестепени судови дали за своју одлуку.

Са напред наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Врховни суд је исптао дозвољеност ревизије применом члан 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6.. ЗПП, и утврдио да је ревизија недозвољена.

Чланом 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена, јер је тако прописано чланом 479. став 6. ЗПП.

Тужбу ради исплате тужилац је поднео 16.11.2020. године, а вредност предмета спора је 51.738,60 динара.

Побијаном другостепеном пресудом одлучено је у спору мале вредности, јер вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, из чега следи да ревизија туженог није дозвољена на основу члана 479. став 6. ЗПП, са којих разлога је применом члана 413. ЗПП одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић